

melse, om Regjeringen ikke saaledes havde meddeelt Sagen for Rigsdagen. Og for mig staaer det fremdeles meget klart, at man kun daarligh vilde varetage sin Pligt som Repræsentrant for Landet, om man under saadanne Omstændigheder vilde slyde Sagen tilbage og undlade at anstille den Undersøgelse, som Sagens Vigtighed saavel i pekuniær som i andre Henseender i saa høi Grad opfordrer til. Jeg for mit Vedkommende kunde idetmindste paa ingen Maade, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 1ste Valgkrets (Winther), slaae mig til No ved at slyde mig ind under, at alt det er Noget, som ikke kunde have nogen Interesse for mig, da jeg engang havde været med at vedtage en Lov, som sagde noget Andet. — Jeg sagde, at Regjeringens Lovudkast paa ingen Maade kunde siges at fravige det Principielle i den tidligere vedtagne Lov. Det er et Punkt, som allerede er omhandlet udførligt, saa jeg kun skal gjøre nogle enkelte Bemærkninger i den Henseende. Den nye Bane, der er foreslaaet, er jo den korteste fra Horsens til Narhuus med en Sidebane fra Narhuus til Silkeborg. Jeg troer ikke, den sidste ærede Taler har ganske Ret, naar han udtalte, at der var en almindelig Stemning imod Silkeborg-Linien; jeg har ikke faaet dette Indtryk, men tværtimod det, at der vel kunde være nogen Stemning for denne Linie fra flere Sider, men at man paa den anden Side har næret Frygt for, at man ikke skulde have Sikkerhed for, at den virkelig blev udført. Den ærede Rigsdagsmand (Jessen), som aabnede Debatten, men som i dette Dieblik ikke er tilstede, hvorfor jeg ikke nærmere skal gaae ind paa flere andre af hans Uttringer, syntes virkelig at være i nogen Forlegenhed med at faae motiveret sin Stemme imod Lovens videre Fremme, idet han i Grunden til Syvende og Sidst begrundede den derpaa, at han ikke havde nogen Sikkerhed for, at Silkeborg-Banen vilde blive gennemført. Dette er en af disse mærkværdige Uttringer, som ikke bør hengaae upaataalt fra Thingets Side. Jeg har ingenlunde overhørt, at den meget ærede Indenrigsminister meget klart imøbegik den, men jeg maa dog tilføie nogle Bemærkninger. Naar man ikke skulde have Sikkerhed for, at Banen

blev udført, uagtet det blev indført i Loven, at den skulde udføres, seer jeg ikke rettere, end at det kun kunde have sin Grund i een af to Omstændigheder. Enten maatte man mene, at Regjeringen trods Loven ikke vilde udføre sin Pligt. Det vilde være en overmaade alvorlig Anke at rette imod vedkommende Minister, og jeg troer ikke, at vor konstitutionelle Udvikling indeholder nogensomhelst Anledning til at udfaste selv en Skygge af en saadan Mistanke imod nogen Minister; men jeg skal derhos bemærke, at dersom man nærer Frygt for, at vedkommende Minister ikke vilde holde sig Loven efterrettelig, seer jeg ikke, at der er nogen større Sikkerhed for, at man faaer Banen over Ny. Vil Ministeren tilfidesætte Loven om, at Banen skal gaae til Silkeborg, kan han ligesaa godt tilfidesætte Loven om Banen til Ny Mølle. Usikkerheden maatte vel altsaa ligge i den anden Omstændighed, deri, at Loven kunde igjen blive forandret. Jeg siger imidlertid for det Første dertil, at der jo Intet vil være til Hindrer for, og Ministeren har jo erklæret sig beredvillig til at gaae ind derpaa, at sætte i Loven, at denne Banestrækning skal udføres samtidig med visse andre Banestrækninger. Men vil man sige, og det siger den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 1ste Valgkrets, dette kan ogsaa forandres. Dertil svarer jeg: Ja, ganske vist, alle Love kunne forandres; men jeg gjentager tillige mit Spørgsmaal til det ærede Thing for et Dieblik siden: Skal da virkelig en Rigsdag eller et Folkething ansee sig berettiget til at binde Fremtiden? Lovgivningsmagten i hvert Dieblik skal vedtage, hvad den anseer for rigtigt og hensigtsmæssigt, men dersom den gaaer videre, dersom den vil bestemme for al Ewighed, hvad der skal gjælde og blive bestaaende, troer jeg, den miskjender sin Opgave. — Man maa erkjende, troer jeg, at ved Silkeborg-Linien, hvad enten man finder den hensigtsmæssig og tilraadelig, eller ikke, hvad enten man finder, at den vil overstige Landets Kræfter eller ikke, har Hensigten været den, i en fyldigere Grad end ved Banen over Ny at komme de Interesser, som ved den skulde repræsenteres, imøde. Naar man iøvrigt vil see paa de Linier, der foreslignes paa Kortet, troer jeg, at der nærmest maatte være Tale om Ba-